

med den højtærede Minister om, hvorledes den Kommission skal være, hvor mange der skal sidde i den, om det skal være 15, 9 eller 11, men jeg tror ikke, den Kommission, som den højtærede Minister tilbyder, vil være i Stand til at komme til Bunds i Forholdene saaledes som den Kommission, som vi foreslog. Og det forekommer mig, at Aarsagen til den Forskel, der herved opstaar, vistnok ligger i en Misforstaaelse hos den højtærede Minister. Den højtærede Minister sagde for et Øjeblik siden, at de Organisationer, der vare bragte i Forslag til at vælge Medlemmer til Kommissionen, udmærket godt kunde faa Lejlighed til at fremsætte deres Syn paa Tingene for det Udvalg, som nu bliver nedsat. Men det er noget helt andet end, hvad vi tilsigtede. Det, vi have villet, er, at Organisationerne skulde have Lejlighed til at udpege, vælge netop de Mænd, som de ansaa for særlig egnede til at søge til Bunds i dette Forhold. Det var ikke Meningen, at disse Organisationer skulde sidde og rette Spørgsmaal, nej, de skulde udpege de Mænd, som de vidste havde Kendskab til disse Forhold. Det er meget muligt, at Ministeren kan være lige saa dygtig og have lige saa stort et Kendskab som alle disse Organisationer tilsammen, det skal jeg ikke benægte, men vi have ikke uden videre turdet gaa ud fra, at Ministeren havde et saadant Kendskab, men har han det, nuvel, saa have vi selvfølgelig intet imod, at det bliver ham, der udnævner alle Kommissionens Medlemmer, og jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Minister vor Støtte til den Tanke, han har udtalt, idet jeg gaar ud fra, at Ministeren vil tage alle de forretningsmæssige Hensyn, som vi oprindeligt have forudsat, skulde tages. Jeg tror, at Ministeren og jeg ere enige om, at der skal tages de mest yderliggaaende forretningsmæssige Hensyn, der overhovedet kunne tages. Naar den højtærede Minister vil gøre det, nu vel, saa slutte vi os til Tanken, saa skal der ingen Strid blive mellem os om Nedsættelsen af Kommissionen. Jeg tror ikke, at Kommissionen vil blive saa god nu, som den vilde være bleven, hvis man havde fulgt vort Forslag, men noget Bevis derfor kan ikke føres i dette Øjeblik, og derfor maa vi finde os i, at det bliver, som Ministeren ønsker.

Jeg skal slutte med at beklage, at man paa Forhaand gør det Skridt at forandre Taksterne, forinden Kommissionen har endt sit Arbejde og godtgjort, om det var nødvendigt. Jeg tror, at Kommissio-

nen, hvis den kom til at arbejde paa det nuværende Grundlag, vilde komme til et Resultat, der vilde vise, at Jernbanerne meget godt ville kunne forrente sig passende uden Takstforhøjelse. Derfor havde jeg hellere set, at man havde nedsat Kommissionen og ladet Takstforhøjelsen være skudt ud til senere Tider, hvor det viste sig, om den var nødvendig eller ikke. Man har ikke villet gaa den Vej, nuvel, det ærede Flertal maa da have Ansvaret for, at der nu skal lægges nye Byrder paa Befolkningen, som jeg anser for ganske unødvendige.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslaget til § 2 af *Ministerens for offentlige Arbejder* (se foran) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges med 42 Stemmer mod 29.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning.

Forhandlingen genoptoges.

Bang: Den højtærede Minister udtalte i Gaar sin Sympati med en udvidet Beskatning af Aktieselskaber, Forbrugsforeninger og delvis Andelselskaber, som den fra vor Side er foreslaet. Det glædede mig i og for sig at høre. Men Sympati kan jo give sig mere eller mindre virksomme Udslag. Den højtærede Minister udtalte, at naar en Aktieselskabs- og Andelselskabslovgivning var traadt ud i Livet, vilde han være medvirkende til Gennemførelsen af en Beskatning i Stil med den, som er angiven i Ændringsforslagene under Nr. 15—17. Jeg ved ikke, om jeg maa forstaa det paa den Maade, at den højtærede Minister saa ikke blot vil være medvirkende, men ogsaa vil tage Initiativet til en Lovgivning i den Retning, som det er antydnet. Den højtærede Minister nikker. Jeg betragter det som en Bekræf-